

ת"פ 52714/06/19 - מדינת ישראל נגד נפתלי הראל

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 52714-06-19 מדינת ישראל נ' הראל

בפני
בעניין: כבוד השופטת אדנקו סבחת- חיימוביץ
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

נפתלי הראל

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה מתמחה קים סלמה

ב"כ הנאשם עו"ד רחי גססה

הנאשם בעצמו

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע, בהכרעת דין מיום 1.3.21, בעבירה של תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש, עבירה לפי סעיף 1368(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - "**החוק**").

כמפורט בהכרעת הדין, בתאריך 16.09.18, בשעה 13:00 לערך, ביציאה מסופרמרקט "אושר עד" בצומת כנות, יצא הנאשם תוך הובלת עגלת קניות (להלן: "**העגלה**") השייכת למקום והלך לכיוון החנייה בכביש, כאשר במקום הוצב שלט האוסר על הוצאת עגלות מהמקום ללא השארת מסמך מזהה. באותן הנסיבות, המתלונן, יליד 1946, שעבד במקום כשומר, הלך בעקבות הנאשם וביקש ממנו להחזיר את העגלה. משלא נענה לו הנאשם, ניגש המתלונן לעגלה וניסה לקחתה חזרה לחנות. באותן הנסיבות, דחף הנאשם את המתלונן מספר פעמים עד שזה

עמוד 1

נפל ארצה. כתוצאה מהנפילה נגרם למתלונן שפשוף בראשו, עם דימום שהוא חבלה של ממש והוא אף נחבל בגבו העליון (כאבים) ונזקק לבדיקות רפואיות ואף שהה בביתו מספר שבועות.

גרסת הנאשם, כי הוא הותקף על-ידי המתלונן ולכן האחרון נחבל בעת שהתגונן מפניו נדחתה בהכרעת הדין.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות

2. ביום 19.4.21 נשמעו טיעוני הצדדים. ביום 25.4.21 הוריתי על קבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות.

3. מהודעת הממונה על עבודות השירות מיום 6.5.21 עולה, כי הנאשם התייצב אך לא שיתף פעולה, לא נענה להנחיות שניתנו לו ולבסוף עזב את המקום. בנסיבות אלה, לא מונחת בפניי חוות דעת המאפשרת להטיל על הנאשם ענישה בדרך של עבודות שירות.

ראיות הצדדים לעונש

4. מטעם המאשימה הוגשו תעודה רפואית (טע/1) ותצהיר נפגע עבירה (טע/2), גיליון הרישום הפלילי (טע/5), כתב אישום וגזר דין בתיק קודם (טע/6). מטעם הנאשם הוגש אישור על נכות רפואית מטעם המוסד לביטוח לאומי (טע/3) ומסמך רפואי על שם הנאשם (טע/4).

טיעוני הצדדים לעונש

5. ב"כ המאשימה הפנתה לרישומי הפלילי של הנאשם, ממנו עולה כי הנאשם הורשע בהרשעה מאוחרת בחודש יולי 2020 בגין עבירת אלימות שקדמה לאירוע שבגיניו הורשע בתיק שבכותרת. כתבי האישום בהליכים אחרים מעידים על סוג של התנהגות שחוזרת על עצמה.

המתלונן, כבן 75, ששימש כשומר במקום וביצע את תפקידו עת הורה לנאשם להחזיר את עגלת הסופר שלקח, ובתגובה דחף אותו הנאשם מספר פעמים עד שזה נפל ארצה והוא נזקק לטיפול רפואי. במעשיו פגע הנאשם בערכים המוגנים של שלמות הגוף, כבודו ובטחונו של המתלונן.

ב"כ המאשימה עתרה לקבוע שמתחם העונש ההולם נע בין 8 חודשי מאסר, שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות, לבין 18 חודשי מאסר בפועל. בנסיבותיו של תיק זה, בהן הנאשם לא נטל אחריות על מעשיו ונוכח הרישום הפלילי של הנאשם, עתרה ב"כ המאשימה להשית עליו 10 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר מותנה במדרג עוון, קנס ופיצוי למתלונן. בתמיכה לטענותיה הפנתה ב"כ המאשימה למספר פסקי דין.

6. ב"כ הנאשם הפנתה למצבו הרפואי של הנאשם, יליד 1981 שסבל מגידולים שפירים במוחו בעבר וכיום סובל מהתקפי אפילפסיה ואובחן כסובל מהפרעת אישיות סכיזוטיפאלית המאופיינת בדפוסי חשיבה הנתפסים

על-ידי החברה כחריגים. ההפרעה באה לידי ביטוי בין השאר בקשיים חברתיים וחשיבה מעורפלת. בנסיבותיו המיוחדות של הנאשם, ובשים לב, כי האירוע נשוא כתב האישום היה ספונטאני ומתיישב עם דפוס ההתנהגות של מי שלוקה בהפרעת אישיות כגון זו של הנאשם, עתרה באת כוחו לקבוע שמתחם העונש ההולם הוא החל ממאסר על תנאי ועד מספר חודשי מאסר. בשל מצבו הרפואי והנפשי של הנאשם עתרה באת כוחו למקם את עונשו בתחתית המתחם.

7. הנאשם סיפר, כי התייתם מהוריו. הוא שוחרר משירות צבאי בשל בעיותיו הרפואיות. אף שהוא בעל תואר ראשון והוא מחזיק בתעודת מקצוע, הוא מתפרנס מאיסוף בקבוקים. באשר לכתב האישום הנוכחי פירט, כי המאבטח סירב לבקשתו להביא את העגלה עד לרכב. המאבטח החליט לרדוף אחריו ולתקוף אותו. בשלהי דבריו הוסיף, כי "אני במעקב, מקפיד עליו ושומר עליו וחוזר להיות ככה בן אדם בצורה יותר טובה".

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

8. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשה בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

9. סעיף 1368' לחוק קובע כך:

"(א) **התוקף זקן וגורם לו חבלה של ממש, דינו - מאסר חמש שנים.**

...

(ג) **בסעיף זה, "זקן" - אדם שמלאו לו 65 שנים.**

(ד) **הורשע אדם בעבירה לפי סעיף זה, יוטל עליו עונש מאסר, שלא יהיה, בהעדר טעמים מיוחדים שיירשמו, כולו על-תנאי".**

10. במעשיו פגע הנאשם **בערכים החברתיים המוגנים** של הגנה על גופו של אדם, ביטחונו ושלווה נפשו, ובפרט של קשישים חסרי ישע, נעדרי יכולת ממשית להגן על עצמם.

בתי המשפט שבו וקבעו, כי על בית המשפט להרתיע את אלו המבקשים לפתור סכסוכים בכח הזרוע (ע"פ 9568/07 **אבוטבול נ' מדינת ישראל** (9.3.18)).

11. אשר ל**נסיבות ביצוע העבירה**, יש לתת את הדעת לכך שהמתלון, שומר בסופר כבן 75, במסגרת תפקידו ביקש מהנאשם להחזיר את העגלה לסופר או להפקיד תעודה מזהה וזהו כל חטאו. משלא נענה המתלון, הוא ביקש לאחוז בעגלה ולהשיבה לסופר, כאשר הנאשם הודף אותו ומרחיקו מהעגלה, כאשר בהזדמנות אחת הדחיפה הביאה לנפילת המתלון וחבלתו בראשו. לא נלוותה לכך אלימות נוספת מצד הנאשם ומדובר באירוע נקודתי. כתוצאה מהנפילה נגרם למתלון שפשוף בראשו עם דימום שהינו חבלה של ממש ואף נחבל בגבו העליון, והוא נזקק לטיפול רפואי.

12. בחינת מידת הפגיעה בערך החברתי המוגן מובילה למסקנה, כי זו במידה בינונית.

13. **בתצהיר נפגע עבירה** (טע/2) המתלון טען, כי הוא נאלץ לעבור ניתוח בכתף ימין והוא סובל עד היום מכאבי ראש, ועל רקע מצבו הרפואי נאלץ להפסיק את עבודתו. אלא שבדין שהתקיים בפני הבהיר המתלון, כי מזה מספר שנים, ללא קשר לאירוע בתיק זה, הוא סובל מכאבים בכתף ימין. עם זאת, לטענתו, התקיפה האיצה את הצורך בביצוע הניתוח, וכי אלמלא התקיפה יכול להיות שלא היה נדרש לכך. בהמשך הוסיף שהראש ממשיך לכאוב לו עד היום (עמ' 12, שורות 25 - 28, עמ' 13 שורה 21). לא מצאתי קשר סיבתי בין הניתוח בכתף לתקיפה על ידי הנאשם, כך שתוצאות האירוע הם כמפורט בכתב האישום ובמסמך הרפואי טע/1.

על פי תעודה רפואית מתאריך 18.04.21 (טע/1) "ב- 16.09.18, במהלך עבודה כשומר אדם אחר דחף אותו, נפל ונחבל בראש, נבדק במיון בבית חולים אסותא. ב- CT ראש ללא ממצא חבלתי, מאז כאבי ראש, נזקק לאנלגטיקה".

14. **מדיניות הענישה** הנוהגת בעבירה של תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש מלמד שבתי המשפט הטילו לרוב ענישה קונקרטית של מאסר, בדרך של עבודות שירות ומאחורי סורג ובריה לצד ענישה נלווית.

א. ברע"פ 2678/20 **אסף רחמים נ' מדינת ישראל** (27.04.20), הנאשם הורשע, על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש. על רקע ויכוח בברכת הבניין, תקף הנאשם את המתלוננת, אישה כבת 80, בכך שהכה אותה בפניה. כתוצאה מכך נשברו משקפיה ונגרמו לה סימני חבלה של כחלון ורגישות בגשר האף. נקבע מתחם ענישה שנע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם נגזר עונש של 10 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. ערעור לבית המשפט המחוזי ובקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחו.

ב. בעפ"ג 28139-01-17 **מדינת ישראל נ' יואב שבח** (22.03.17), הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש. על רקע סכסוך בין המתלון, יליד 1946, לאדם אחר, קרא לו הנאשם ודרש ממנו לתת כבוד לאחר עימו הוא בסכסוך ולאחר מכן נשך את זרת ידו של המתלון, בעט בו בברך ימין וגרם לו לחבלה בקרסול ימין, חבלה בסמוך לעינו ושפשוף באצבע יד ימין. המתלון נדרש לטיפול בבית החולים. נקבע מתחם ענישה שנע בין מספר חודשים, שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ועד ל- 18

חודשים. לאחר הגשת תסקיר הוטלו על הנאשם 6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות לצד ענישה נלווית. ערעור המאשימה על קולת העונש התקבל והעונש הוחמר ל- 10 חודשי מאסר. נקבע, כי בנסיבות המקרה, לא היה מקום להסתפק בענישה שלא תרוצה מאחורי סורג ובריח. בקשה לרשות ערעור לבית המשפט העליון מטעם הנאשם נדחתה.

ג. בעפ"ג 6458-05-14 **אלכסיי נחמוביץ נ' מדינת ישראל** (03.08.14), הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירות של תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש והיזק לרכוש במזיד. על רקע סכסוך על לכלוך שנגרם כתוצאה מתיקון אופנועים על ידי הנאשם בחניית הבנין המשותף בו גרו הנאשם והמתלונן, לאחר שהמתלונן פגע לנאשם ברגל, תקף הנאשם את המתלונן, באגרופ בפניו. כתוצאה מכך נגרמו למתלונן חבלות בדמות חתך עמוק בלחי הפנימית, נפיחות ושריטה באמת יד שמאל, כמו כן נפגעו שיניו התחתונות של המתלונן. נקבע מתחם עונש הולם החל משירות לתועלת הציבור ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל והושתו עליו 4 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות לצד ענישה נלווית. ערעור שהגיש הנאשם נדחה בהמלצת בית המשפט.

ד. בת"פ 21257-06-15 **מדינת ישראל נ ג דהן** (04.01.17), הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של תקיפת זקן הגורמת חבלה חמורה, לפי סעיף 368'ו(ב) לחוק, בכך שהיכה את המתלונן באמצעות ידיו בכל חלקי גופו, בעט בו ותקף אותו באמצעות נעליו, הלם בו באגרופים בפניו ובצווארו בהמשך, נס המתלונן מהמסעדה, תוך שהנאשם בעקבותיו, כאשר הנאשם אחז בגופו של המתלונן והאחרון נפל על הרצפה. כתוצאה מהמעשים נגרמו למתלונן חבלות בחלקי גופו השונים והוא נדרש לניתוח לאיחוי שבר בלסת. נקבע, כי מתחם העונש ההולם נע בין 3 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד 24 חודשי מאסר בפועל. בהתחשב בהליך השיקומי שעבר הנאשם, הושתו עליו 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות לצד ענישה נלווית.

ה. בת"פ 15959-01-10 **מדינת ישראל נ' ארז בן אברהם** (22.10.13), הורשע הנאשם, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש. על רקע בקשת המתלוננת, שהמתלונן יחדול מלצלם את נכדותיה, כשהוא בגילופין, דחף הנאשם את המתלוננת מספר פעמים בחוזקה. כתוצאה מכך נפלה המתלוננת וראשה נחבט בגזע עץ סמוך. לאחר מכן משך הנאשם את ידה של המתלוננת בחוזקה. כתוצאה מהמעשים נגרמו למתלוננת פריקה קדמית של כתף יד ימין, שריטה בקרקפת ימין וסימן אדום על לחי שמאל והיא נזקקה לטיפול רפואי. נקבע מתחם ענישה שנע בין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל והושתו עליו 6 חודשי מאסר לריצוי בפועל שירוצו בעבודות שירות לצד ענישה נלווית. ערעור שהוגש בע"פ 33883-11-13 נדחה.

ו. בת"פ 52060-08-15 **מדינת ישראל נ' רומן טליס** (14.05.17), הנאשם הורשע, על פי הודאתו בעבירה של תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש, כנגד סבתו בעת שטיפל בה. נקבע מתחם עונש הולם שבין 10 ל- 24 חודשי מאסר בפועל והושתו עליו 6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות לצד ענישה נלווית.

ז. בת"פ 29239-08-10 **מדינת ישראל נ' יניב שדה** (05.01.14), הנאשם הורשע, על פי הודאתו בעבירת זקן הגורמת חבלה של ממש. על רקע מחלוקת בין המתלוננים, ילידי 1923 ו- 1926, בנוגע לתשלומי שכר דירה שהשכירו המתלוננים לנאשם, דחף הנאשם את המתלונן מחוץ לדירה ואת המתלוננת דחף באמצעות

ידיו עד לחדר המדרגות, המתלוננת נפלה על הרצפה והחלה לבכות. כתוצאה מהמעשים נגרמה למתלונן שריטה ביד שמאל ודימום והמתלוננת נפגעה בכתפה ופונתה לקבלת טיפול רפואי. נקבע מתחם ענישה ממאסר על תנאי ועד מאסר בפועל של שנה. בהתחשב בנטילת אחריות, עבר נקי ונסיבות אישיות שפורטו בתסקיר, ונוכח ההתרשמות, כי דובר באירוע חריג מבחינתו של הנאשם נגזרו על הנאשם 8 חודשי מאסר על תנאי לצד ענישה נלווית.

15. נוכח מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה אני קובעת, כי מתחם העונש ההולם לעבירה בה הורשע הנאשם הוא ממאסר לתקופה קצרה, שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל.

16. ממסמך שהוגש מאת המחלקה לשירותים חברתיים במועצת אזורית נחל שורק מיום 18.07.19 ועל בסיס טיעוני ההגנה, שב"כ המאשימה לא חלקה עליהם, עולה, כי הנאשם סובל מהפרעת אישיות סכיזופרנית, המתאפיינת בדפוסי חשיבה הנתפסים על-ידי החברה כחריגים.

ההפרעה באה לידי ביטוי, בין השאר, בהתנהגות והופעה חיצונית יוצאת דופן, קשיים בקשרים חברתיים, חשדנות וחשיבה מעורפלת. הנאשם, שהיה ממפונה גוש קטיף, התקשה להתמודד עם מציאות החיים החדשה, החל לסבול מדיכאון ובשנת 2014 נעשה ניסיון אובדני. כמו-כן הנאשם סובל מהתקפים של אפילפסיה וקשיי זיכרון.

התיאור בדוח הסוציאלי שופך אור על התנהלות הנאשם, ואף שזו לא הייתה רלוונטית לשלב בירור האשמה, הרי שיש ליתן לה משקל בעת גזירת הדין.

מהמסמך ניתן ללמוד, כי נעשו ניסיונות לשלבו במסגרות מתאימות למצבו, אולם אלה לא צלחו בשל הקושי של הנאשם לקיים יחסי אנוש תקינים עם הסביבה.

הנאשם עוסק באיסוף בקבוקים, על אף שסיים בהצלחה לימודי תואר ראשון בהנהלת חשבונות.

לנאשם נקבעה נכות כללית צמיתה בשיעור של 57% (טע/3) וכן צורף מסמך אודות מצבו הרפואי (טע/4).

17. יש בבעיות מהן סובל הנאשם כמתואר בדוח הרווחה לשפוך אור על התנהלותו ותגובתו הקשה כלפי המתלונן עד כדי קרבה לסייג לאחריות פלילית, גם אם במידה נמוכה.

בנסיבות אלה אני קובעת, כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם הוא ממאסר על תנאי ועד 12 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נלווים.

גזירת העונש המתאים לנאשם

18. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה**.

הנאשם, יליד 1981, רווק, סובל ממספר בעיות רפואיות. נסיבות חייו מורכבים והוא נעדר תמיכה. הוא מתקיים מקצבת נכות של המוסד לביטוח לאומי ואיסוף בקבוקים. לבושו בדיון היה מוזנח.

במכתב מהרווחה מיום 18.07.19 צוין, כי הנאשם מתגורר בקרוואן ליד בית אמו, שהייתה הדמות היחידה מבני המשפחה עמה היה בקשר והיא נפטרה לפני שנים בודדות. הקשר עם שלושת אחיו רופף עד לא קיים ואביו אינו בתמונה.

הנאשם אמנם לא לקח אחריות על המעשה, אך הודה שדחף את הנאשם במסגרת הגנה עצמית כך שניהול התיק היה בשאלה המשפטית האם מעשיו חוסים תחת הגנת הגנה עצמית אם לאו. מכל מקום, אין לזקוף זאת כאמור לחובת הנאשם והתרשמתי מדבריו, כי ימנע בעתיד מחיכוכים מסוג זה שעשויים להסלים לכדי אירוע אלים.

מנגד, אין זו הסתבכותו היחידה של הנאשם ולחובתו הרשעה מאוחרת לתיק זה בגין עבירות אלימות (טע/5 ו-טע/6).

19. ב"כ הנאשם עתרה להסתפק בענישה צופה פני עתיד. נוכח חומרת העבירה והנזק שנגרם למתלונן לא מצאתי שניתן להסתפק בענישה צופה פני עתיד.

20. בשים לב לנסיבותיו האישיות המורכבות של הנאשם, אני סבורה שיש למקם את עונשו קרוב לאמצע המתחם ולהשית עליו מאסר בפועל שירוצה בדרך של עבודות שירות.

הנאשם לא שיתף פעולה עם הממונה על עבודות השירות, כך שאין חוות דעת הקובעת, כי הוא מתאים לריצוי עונשו בעבודות שירות. בדיון בפני הנאשם העלה טענות כלפי הממונה על עבודות השירות אך לא ביקש לקבל חוות דעת משלימה ולא התחייב לשיתף פעולה עם הממונה, אף שהוסבר לו שהברירה כעת היא בין מאסר על תנאי למאסר בפועל מאחורי סורג וברית.

בנסיבות אלה, הרי שיותר לקבוע האם יש להשית על הנאשם מאסר בפועל או להסתפק בענישה צופה פני עתיד. סברתי כאמור, שהענישה הראויה היא מאסר בעבודות שירות, אך משענישה זו אינה רלוונטית עוד בשל התנהלות הנאשם, ולא מטעמים אובייקטיביים של אי התאמה, לא שוכנעתי כי יש מקום להקל עם נאשם אשר בחר שלא לשיתף פעולה עם הממונה על עבודות השירות. יחד עם זאת, משיוטל עליו מאסר בפועל, הרי שהדבר יהיה לתקופה קצרה יותר מהתקופה שהייתה מוטלת עליו לו היה מוטל עליו מאסר בדרך של עבודות שירות.

מתחם הקנס והפיצוי

21. ב"כ המאשימה עתרה להשית על הנאשם קנס ופיצוי למתלונן.

22. בהתאם לסעיף 40ח' לחוק העונשין "קבע בית משפט כי מתחם העונש ההולם כולל עונש קנס,

יתחשב, נוסף על האמור בסעיף 40ג(א) במצבו הכלכלי של הנאשם, לצורך קביעת מתחם הקנס ההולם".

משכך, בקביעת מתחם הקנס על בית המשפט להתחשב בחומרת העבירות ובמצבו הכלכלי האישי של הנאשם. בתוך כך, על בית המשפט לתת דעתו לכך שלנאשם זכות לקיום אנושי בסיסי שיבטיח תנאי מחיה מנימאליים בכבוד לו ולמשפחתו (בג"צ 10662/04 חסן נ' המוסד לביטוח לאומי (28.2.12)).

23. לא הוצגו ראיות אודות מצבו הכלכלי של הנאשם, אך אין חולק שהוא מתקיים מקצבה ואיסוף בקבוקים. בנוגע לתנאי מגוריו נרשם במסמך מהרווחה, כי **"עד לפני חודשים ספורים התגורר נפתלי בקרוואן רעוע, רקוב מבחוץ ומבפנים. ללא צנרת, כך שהמים זרמו מהמטבח לחדר השינה והעובש השתלט על הקירות... בתהליך ארוך ומייגע יחד עם אנשים טובים החיים בקהילת גני טל, הצלחנו לשפר פלאות את מצבו ולבנות עבורו ויחד איתו מבנה הולם. עדין נפתלי ניזון מאוכל שמוצא באשפה וחי בדוחק גדול על מנת לחסוך בהוצאות מחייתו".**

24. תיקון 113 לא קבע שיש לקבוע מתחם לעניין הפיצוי ואת אופן קביעתו. ברע"פ 2174/11 **רמי לוזון נ' מדינת ישראל** (25.05.2011) נקבע, כי קביעת הפיצוי לא קשורה ליכולתו הכלכלית של הנאשם וניתן לפרוס לתשלומים אם יש צורך בכך. עוד נקבע, כי יש להעדיף פיצוי על פני קנס (ע"פ 4666/12 **עמי גורבץ נ' מדינת ישראל** (08.11.2012)).

25. עסקינן בעבירת אלימות, תקיפה שבוצעה כנגד זקן כבן 75, שגרמה לפגיעה בגופו ובהתאם יש להטיל פיצוי לטובתו, חרף מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם.

26. בנסיבות אלה, אני סבורה שיש להעדיף את הפיצוי למתלונן על פני השתת קנס. משכך איני נדרשת לקבוע מתחם קנס, אך לו נדרשתי הייתי קובעת, כי בנסיבותיו של התיק ושל הנאשם, מתחם הקנס ההולם הינו ממאות שקלים ועד 2,000 ₪.

סוף דבר

27. נוכח כל האמור לעיל אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. חודש מאסר בפועל.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 13.6.21 בשעה 9:00 בבית המעצר ניצן כשברשותו תעודת זהות או דרכון. תשומת לב הנאשם, כי באפשרותו לפנות לענף אבחון ומיון בשב"ס בטלפונים 08-9787336 ו-08-9787377.

ב. 8 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו כל עבירת אלימות

מסוג פשע.

ג. 4 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו כל עבירת אלימות מסוג עוון.

ד. פיצוי למתלונן, עד תביעה מספר 6, בסך של 1,000 ₪. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט וישולם ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, הראשון ביום 1.6.21 והיתרה בכל 1 לחודש שלאחריו.

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי מרכז - לוד.

ניתן היום, ט' סיוון תשפ"א, 20 מאי 2021, במעמד הצדדים.